

۱. ماده ۶ ق.ت: « هر تاجری به استثنای کسبه جزء، مکلف است دفاتر ذیل را داشته باشد ... ».
۲. ماده ۴۴۵ ق.م.ا: « مداوا و بیهوش کردن مرتکب و بیحس کردن عضو او پس از اجرای قصاص جایز است ».
۳. اصل ۲۳ قانون اساسی: « تفتیش عقاید ممنوع است ».
۴. ماده ۳۹۴ ق.م: « مشتری باید ثمن را در موعد و در محل و بر طبق شرایطی که در عقد بیع مقرر شده است، تأدیه نماید ».
۵. ماده ۱۱۱۸ ق.م: « زن مستقلا می تواند در دارایی خود هر تصرفی را که می خواهد بکند ».
۶. ماده ۱۰۱ قانون مجازات سابق: « مناسب است که حاکم شرع، مردم را از زمان اجرای حد آگاه سازد ... ».
۷. عدم نفوذ صلح با اکراه (ماده ۷۶۳ ق.م).
۸. ماده ۳۶۱ ق.م: « اگر در بیع عین معین، معلوم شود که مبیع وجود نداشته، بیع باطل است ».
۹. ماده ۱۲۱۶ قانون مدنی: « هرگاه صغیر یا مجنون یا غیر رشید باعث ضرر غیر شود، ضامن است ».
۱۰. وظیفه قاتل در پرداخت دیه در قتل شبه عمد.
۱۱. لزوم استرداد اموال حاصل از جرم.
۱۲. لزوم قاصد و عاقل بودن طلاق دهنده:
۱۳. لزوم عقد بیع و اجاره:
۱۴. جایز بودن عقد عاریه (ماده ۶۳۸ ق.م).
۱۵. جواز تملک مال پیدا شده (ماده ۱۶۲ ق.م).
۱۶. آزادی اقلیت های دینی در انجام مراسم دینی خود:
۱۷. ماده ۴۶۸ ق.م: « در اجاره اشیاء مدت اجاره باید معین شود و الا اجاره باطل است »: